

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
זבחים-קדשי קדשים		מאן דאמר		מימרא													
סג.	מ															מנחות היו נקמצות בכל מקום בעזרה, ונאכלות לפני מן הקלעים, לזכרי כהונה, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות.	
סג.	ג															מנחה שנקמצה בהיכל - כשירה, שכן מצינו בסילוק בזיכין.	רבי אלעזר:
סג.																(ויקרא ב) וקמץ משם - ממקום שרגלי הזר עומדות	מתיב רבי ירמיה: [ת"ק]
סג.																מנין שאם קמץ בשמאל שיחזיר ויקמוץ בימין? ת"ל: משם, ממקום שקמץ כבר	בן בתירא:
סג.																לא נצרכא, אלא להכשיר כל העזרה כולה, סלקא דעתך אמינא: הואיל ועולה קדשי קדשים ומנחה קדשי קדשים, מה עולה טעונה צפון, אף מנחה טעונה צפון.	איכא דאמרי: הוא מותיב לה והוא מפרק לה איכא דאמרי: א"ל ר' יעקב לר' ירמיה בר תחליפא, אסברא לך:
סג.																מה לעולה שכן כליל	
סג.																מחטאת.	
סג.																מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות	
סג.																מאשם.	
סג.																מה לאשם שכן מיני דמים	
סג.																מכולהו.	
סג.																מה לכולהו שכן מיני דמים	
סג.																אלא איצטריך, סד"א: הואיל וכתוב (ויקרא ב) והגשיה אל המזבח, (ויקרא ו) והרים ממנו בקומצו, מה הגשה בקרן מערבית דרומית, אף קמיצה בקרן מערבית דרומית, קא משמע לך.	
סג.																שלמים ששחטן בהיכל - כשרים, שנאמר: (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד, ולא יהא טפל חמור מן העיקר.	רבי יוחנן:
סג.																מנין שאם הקיפו עובדי כוכבים את כל העזרה, שהכהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים? ת"ל: (במדבר יח) בקדש הקדשים תאכלנו	מיתיבי, רבי יוחנן בן בתירא:
סג.																ואמאי? נימא: בחצר אהל מועד יאכלוהו, ולא יהא טפל חמור מן העיקר	
סג.																הכי השתא, התם עבודה, דאדם עובד במקום רבו, אמרינן לא יהא טפל חמור מן העיקר - אכילה, דאין אדם אוכל במקום רבו, לא יהא טפל חמור מן העיקר לא אמרינן.	
סג.	מ															חטאת העוף היתה נעשית על קרן דרומית מערבית, ובכל מקום היתה כשירה, אלא זה היתה מקומה.	
סג.																ושלשה דברים היתה אותה קרן משמשת מלמטה ושלשה מלמעלה	
סג.																מלמטה: חטאת העוף, והגשות, ושירי הדם	
סג.																ומלמעלה: ניסוך היין והמים, ועולת העוף כשהיא רבה במזרח.	
סג.																כל העולין למזבח - עולין דרך ימין ומקיפין ויורדין דרך שמאל, חוץ מן העולה לג' אלו, שהיו עולין ויורדין על העקב.	
סג:	ג															מנא ה"מ?	
סג.																אמר ק"א: (ויקרא א) לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה כי חטאת היא, חטאת קרייה מנחה ומנחה קרייה חטאת, מה חטאת טעונה צפון, אף מנחה טעונה צפון, ומה מנחה בקרן מערבית דרומית, אף חטאת בקרן מערבית דרומית.	רבי יהושע:
סג.																ומנחה גופה מנולן?	
סג.																(ויקרא ו) לפני ה' - יכול במערב? ת"ל: (ויקרא ה) אל פני המזבח אי אל פני המזבח, יכול בדרום? ת"ל: לפני ה', הא כיצד? מגישה בקרן מערבית דרומית כנגד חודה - של קרן ודין	דתנאי: [ת"ק]

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יכול יגישנה למערכה של קרן או לדרומה של קרן? אמרת: כל מקום שאתה מוצא שני מקראות, אחד מקיים עצמו ומקיים חבירו, ואחד מקיים עצמו ומבטל חבירו - מניחין זה שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופשין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו, כשאתה אומר לפני ה' במערב, בטלת אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום, לפני ה' במערב היכן קיימת?	רבי אלעזר:											סג
קסבר האי תנא: כוליה מזבח בצפון קאי.	רב אשי:											סג
בכל מקום היתה כשירה וכו'.												סג
מאי קאמר?												סג
ה"ק: בכל מקום היתה כשירה למליקתה, אלא זה היה מקומה להזאתה.	רב אשי:											סג
מליקה בכל מקום במזבח - כשירה, היזה דמה בכל מקום - כשירה, היזה ולא מיצה - כשירה, ובלבד שיתן מחוט הסיקרא ולמטה מדם הנפש.	תנינא להא דת"ר:											סג
מאי קאמר?												סג
ה"ק: מליקה בכל מקום במזבח - כשירה, מיצה דמה בכ"מ במזבח - כשירה, שאם היזה ולא מיצה - כשירה, ובלבד שיתן מחוט הסיקרא ולמטה מדם הנפש.												סג
שלושה דברים כו'.												סד
חטאת העוף, הא דאמרן.												סד
הגשות, דכתיב: (ויקרא ב) והגישו אל המזבח כדאמרן.												סד
שירי הדם, דכתיב: (ויקרא ד) ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד המזבח.												סד
מלמעלה: ניסוך המים והיין, ועולת העוף כשהיא רבה במזרח.												סד
מ"ט?												סד
מפני שקרובה מבית הדשן.	רבי יוחנן:											סד
בא וראה כמה גדול כחן של כהנים, שאין לך קל בעופות יותר ממזרחא ונוצה, פעמים שהכהן זורקן יותר מבשלשים אמה	אמר רבי יוחנן:											סד
נטל מחתה של כסף ועלה לראש המזבח, ופינה את הגחלים אילך ואילך וחתה מן המאכלות הפנימיות ויורד, הגיע לרצפה מחזיר פניו כלפי צפון והולך למזרחו של כבש כעשר אמות, צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים, מקום שנותנין מוראה ונוצה ודישון מזבח הפנימי והמנורה.	דתנן:											סד
הני טפי מתלתין וחד הויין												סד
מקום גברי לא חשיב.												סד
כל העולים למזבח.												סד
מ"ט?												סד
נסכים שמא יתעשנו, ועולת העוף שמא תמות בעשן.	רבי יוחנן:											סד
בא לו להקין את המזבח, מאין הוא מתחיל? מקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית, ונותנין לו יין לנסך	ורמינהו:											סד
הקפה ברגל.	רבי יוחנן:											סד
דיקא נמי, דקתני: נותנין לו יין לנסך, ולא קתני: אומר לו נסך, ש"מ.	רבא:											סד
כל העולים למזבח - עולין דרך ימין ויורדין דרך שמאל, עולין דרך מזרח ויורדין דרך מערב, חוץ מן העולה לשלושה דברים הללו, שעולים דרך מערב ויורדין דרך מערב, עולין דרך ימין ויורדין דרך ימין	ת"ר:											סד
דרך ימין דרך שמאל הוא												סד

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
תני: שמאל.	רבינא:								!		סד:
מאי ימין? ימין דמזבח, ומאי שמאל? שמאל דגברא.	רבא:								!		סד:
וניתני או אידי ואידי דמזבח, או אידי ואידי דגברא									ז		סד:
קשיא.									■		סד:
חטאת העוף כיצד היה נעשית? היה מולק את ראשה ממול ערפה ואינו מבדיל, ומזה מדמה על קיר המזבח שירי הדם היה מתמצה על היסוד, ואין למזבח אלא דמה, וכולה לכהנים.											סד:
(ויקרא א ה) והזהר מדם החטאת - מגוף החטאת, זה כיצור? אוהו בראש ובגוף ומהו על קיר המזבח, ולא על קיר הכבש ולא על קיר היכל ולא על קיר אולם - ואיזה, זה קיר התחתון או אינו אלא קיר העליון, ודין הוא: ומה בהמה שעולתה למטה - חטאתה למעלה, עוף שעולתו למעלה - אינו דין שחטאתו למעלה? ת"ל: (ויקרא ה) והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח, קיר שהשירין שלו מתמצים ליסוד, ואיזה? זה קיר הכתוב.	ת"ר:								■		סד:
ונעביד מעילאי והדר נעביד מתתאי									ז		סד:
מי כתיב ימצה? ימצה כתיב, דמילא משמע.	רבא:								!		סד:
כיצד מולקין חטאת העוף? אוהו גפיו בשתי אצבעות ושתי רגלים בשתי אצבעות, ומותח צוארה על רוחב גודלו ומולקה.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:								■		סד:
ציפרא מלבר, אוהו גפיו בשתי אצבעות ושתי רגלים בשתי אצבעות, ומותח צוארו על רוחב שתי אצבעותיו ומולק, וזו עבודה קשה שבמקדש.	במתניתא תנא:								■		סד:
זו היא ותו לא? והאיכא: קמיצה וחפינה									ז		סד:
אלא אימא: זו עבודה קשה מעבודות קשות שבמקדש.									!		סד:
עולת העוף כיצד נעשית? עלה לכבש ופנה לסוכב, בא לו לקרן דרומית מזרחית, היה מולק את ראשה ממול ערפה ומבדיל, ומיצה את דמה על קיר המזבח											סד:
נטל את הראש והקיף בית מליכתו למזבח, וספגו במלח וזרקו על גבי האשים											סד:
בא לו לגוף, והסיר את המוראה ואת הנוצה ואת בני המעיין היוצאין עמם והשליכן לבית הדשן שיסע ולא הבדיל, ואם הבדיל - כשר, ספגו במלח וזרקו על גבי האשים.											סד:
לא הסיר המוראה ולא הנוצה ואת בני מעיין היוצאין עמם, ולא ספגו במלח, כל ששינה בה מאחר שמיצה את דמה - כשירה.									■		סד:
הבדיל בחטאת ולא הבדיל בעולה - פסול.									■		סד:
מיצה את דם הראש ולא מיצה דם הגוף - פסולה, דם הגוף ולא מיצה דם הראש - כשירה.									■		סד:
חטאת העוף שמלקה שלא לשמה, מיצה דמה שלא לשמה, לשמה ושלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה - פסול. עולת העוף - כשירה, ובלבד שלא עלתה לבעלים לשם חובה.									■		סד:
אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף, שמלקו ושמיצה את דמן לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב המתיר כמצותו.									■		סד:
כיצד קרב המתיר כמצותו? מלק בשתיקה ומיצה הדם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומיצה הדם בשתיקה, או שמלק ומיצה הדם חוץ לזמנו - זהו שקרב המתיר כמצותו.									■		סד:
כיצד לא קרב המתיר כמצותו? מלק חוץ למקומו ומיצה הדם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומיצה הדם חוץ למקומו, או שמלק ומיצה הדם חוץ למקומו, חטאת העוף שמלקו שלא לשמה ומיצה הדם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומיצה דמו שלא לשמה, או שמלק ומיצה הדם שלא לשמה - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.									■		סד:
לאכול כזית בחוץ כזית למחר, כזית בחוץ כחצי זית למחר, כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר, כחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת.									■		סד:
זה הכלל: אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום - פיגול וחייבין עליו כרת, ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן - פסול ואין בו כרת	רבי יהודה:								■		סד:
זה וזה פסול ואין בו כרת	חכמים:								■		סד:
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.									■		סד:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	זבחים-קדשי קדשים
ה.ס.	ג	◊	■																								ת"ר:	(ויקרא א) והקריבו - מה ת"ל? לפי שנאמר: (ויקרא א) והקריב מן התורים או מן בני היונה, יכול המתנדב עוף לא יפחות משני פרידיו? ת"ל: והקריבו, אפילו פרידה אחת יביא אל המזבח.
ה.ס.		◊	■																									מה ת"ל (ויקרא א) הכהן? לקבוע לו כהן, שיכול והלא דין הוא: ומה בן צאן שקבע לו צפון - לא קבע לו כהן, עוף שלא קבע לו צפון - אינו דין שלא יקבע לו כהן ת"ל: הכהן, לקבוע לו כהן.
ה.ס.		◊	■																									יכול ימלקנו בסכין? ודין הוא: ומה אם שחיטה שלא קבע לה כהן - קבע לה כלי, מליקה שקבע לה כהן - אינו דין שיקבע לה כלי? ת"ל: (ויקרא א) הכהן ומלק.
ה.ס.		◊	■																									וכי תעלה על דעתך שזר קרב לגבי מזבח? אלא מה ת"ל כהן? שתהא מליקה בעצמו של כהן.
ה.ס.		◊	■																									יכול ימלקנה בין מלמעלה בין מלמטה? ת"ל: ומלק והקטיר, מה הקטרה בראש המזבח, אף מליקה בראשה מזבח.
ה.ס.		◊	■																									ומלק - ממול עורף, אתה אומר: ממול עורף, או אינו אלא מן הצואר? ודין הוא: נאמר כאן ומלק ונאמר להלן (ויקרא ה) ומלק, מה להלן ממול עורף, אף כאן ממול עורף. אי מה להלן מולק ואינו מבדיל, אף כאן מולק ואינו מבדיל ת"ל: ומלק והקטיר, מה הקטרה - הראש לעצמו והגוף לעצמו, אף מליקה - הראש לעצמו והגוף לעצמו.
ה.ס.		◊	■																									ומניין שהקטרת הראש בעצמו והגוף בעצמו? שנאמר: (ויקרא א) והקטיר אותו, הרי הקטרת הגוף אמורה, הא מה אני מקיים (ויקרא א) והקטיר המזבח? בהקטרת הראש הכתוב מדבר.
ה.ס.		◊	■																									(ויקרא א) ונמצה דמו כולו אל קיר המזבח, ולא על קיר הכבש ולא על קיר ההיכל, ואיזה זה? זה קיר העליון, או אינו אלא קיר התחתון? ודין הוא: מה בהמה שחטאתה למעלה - עולתה למטה, עוף שחטאתו למטה - אינו דין שעולתו למטה ת"ל: ומלק והקטיר ונמצה דמו, וכי תעלה על דעתך לאחר שהקטיר חוזר וממצה? אלא לומר לך: מה הקטרה בראש המזבח, אף מיצוי בראש המזבח
ה.ס.		◊	■																									הא כיצד? היה עולה בכבש ופונה לסוכב ובא לו לקרן דרומית מזרחית, היה מולק את ראשה ממול ערפה ומבדיל, וממצה מדמה על קיר המזבח. אם עשאה למטה מרגליו אפילו אמה - כשירה
ה.ס.		◊	■																									כל עצמה אין נעשית אלא בראש המזבח.
ה.ס.																												מאי בינייהו?
ה.ס.		◊	!																									עושה מערכה ע"ג סוכב איכא בינייהו.
ה.ס.			■																									בא לו לגוף כו'.
ה.ס.		◊	■																									(ויקרא א) והסיר את מוראתו בנוצתה - זו זפק יכול יקדיר בסכין ויטלנו? ת"ל: בנוצתה, נוטל את הנוצה עמה.
ה.ס.		◊	■																									נוטלה ונוטל קורקבנה עמה.
ה.ס.		◊	■																									בנוצתה - בנוצה שלה קודרה בסכין כמין ארובה.
ה.ס.			■																									שיסע ולא הבדיל.
ה.ס.		◊	■																									ושסע - אין שיסע אלא ביד, וכן הוא אומר: (שופטים יד) וישסעוהו כססע הגדי.
ה.ס.			■																									לא הסיר את המוראה כו'.
ה.ס.		◊	■																									מתני' דלא כרבי אלעזר בר"ש
ה.ס.		◊	■																									שמעתי שמבדילין בחטאת העוף.
ה.ס.			■																									דתניא, א"ר אלעזר בר"ש:
ה.ס.																												מאי בינייהו?
ה.ס.		◊	!																									רבי חסדא:
ה.ס.			!																									ת"ק סבר:
ה.ס.			!																									רבי אלעזר בר"ש סבר:
ה.ס.		◊	!																									שהייה בסימן שני בעולת העוף מעכב איכא בינייהו:
ה.ס.			!																									שהייה בסימן שני בעולת העוף לא מעכב, ואע"ג דשהייה, קא עביד מעשה עולה בחטאת

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

www.onr.edu

Talmud Navigator												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	זבחים-קדשי קדשים
סה:											רבי אלעזר בר"ש סבר:	מעכב, וכיון דשהייה, מחתך בשר בעלמא הוא.
סה:											אביי:	רוב בשר מעכב איכא בינייהו ובפלוגתא דר' זירא ור' שמואל בר רב יצחק:
סה:											חד: [ר' זירא/ור' שמואל בר רב יצחק]	שהייה בסימן שני בעולת העוף מעכב איכא בינייהו
סה:											וחד: [ר' זירא/ור' שמואל בר רב יצחק]	רוב בשר מעכב איכא בינייהו.
סה:												מכלל דבעינן דרוב בשר בתחילה?
סה:												אין
סה:											והתניא:	כיצד מולקין חטאת העוף? חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר עד שמגיע לוושט או לקנה, הגיע לוושט או לקנה, חותך סימן אחד או רובו ורוב בשר עמו, ובעולה - שנים או רוב שנים.
סה:												אמרוה קמיה דרבי ירמיה
סה:											אמר: [רבי ירמיה]	לא שמיע להו הא
סה:												שמעתי בחטאת העוף שמבדילין? ומאי לא יבדיל? אין צריך להבדיל.
סה:												אלא מעתה, גבי בור דכתיב: (שמות כא) ולא יכסנו, ה"נ דאין צריך לכסות
סה:												הכי השתא, התם כיון דכתיב: (שמות כא) בעל חבור ישלם, עלויה הוא דרמי לכסוי, אבל הכא מכדי כתיב: והקריבו, חלק הכתוב בין חטאת העוף לעולת העוף, לא יבדיל למה לי? ש"מ: אין צריך להבדיל.
סה:												מיצה דם הגוף.
סה:											ת"ר:	עולה - אע"פ שמיצה דם הגוף ולא מיצה דם הראש, יכול מיצה דם הראש ולא מיצה דם הגוף? ת"ל: הוא.
סה:												מאי תלמודא?
סה:											רבינא:	מסתברא רוב דמים בגוף שכיחי.
סה:												הדרן עלך קדשי קדשים

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-חטאת העוף		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת - כשירה											■
כמעשה חטאת לשם עולה, כמעשה עולה לשם חטאת, כמעשה עולה לשם עולה - פסולה.											■
עשאה למעלה כמעשה כולן - פסולה.											■
עולת העוף שעשאה למעלה כמעשה עולה לשם עולה - כשירה											■
כמעשה עולה לשם חטאת - כשירה, ובלבד שלא עלתה לבעליה											■
כמעשה חטאת לשם עולה, כמעשה חטאת לשם חטאת - פסולה.											■
עשאה למטה כמעשה כולן - פסולה.											■
דשני במאי?										◇	^
אילימא דשני במליקה										◇	!
נימא דלא כר' אלעזר בר' שמעון											■
שמעתי שמבדילין בחטאת העוף	דאמר: [רבי שמעון]									◇	■
ולא אוקימנא דלא כר' אלעזר בר' שמעון?										◇	;
לא, דשני בהזאה.										◇	!
הכי נמי מסתברא, מדקתני סיפא:											■
עשאה למעלה כמעשה כולן - פסולה	[סיפא]									◇	■
ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת										◇	■
דשני במאי?										◇	^
אילימא דשני במליקה										◇	!
מליקה בכל מקום במזבח כשירה	האמר מר:									◇	;
אלא לאו דשני בהזאה										◇	!
ומדסיפא בהזאה, רישא נמי בהזאה.											■
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.										◇	;
עולת העוף כו'.											■
דשני במאי?										◇	^
אילימא דשני במליקה										◇	!
כולן אין מטמאין בבית הבליעה ומועלין בהן	מדקתני סיפא:									◇	!
נימא דלא כרבי יהושע, דאי כר' יהושע											;
אין מועלין	האמר: [רבי יהושע]									◇	;
ואלא במיצוי										◇	!

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים-חטאת העוף		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת - ר"א אומר: מועלין בה	אמא סיפא: [רבי אליעזר]								◊	◊	סו:
אין מועלין בה	רבי יהושע:								◊	◊	סו:
דשני במאי?									◊	◊	סו:
אילימא במיצוי									◊	◊	סו:
אימר דאמר ר' יהושע - דשני במליקה, במיצוי מי אמר?									◊	◊	סו:
ואלא במליקה									◊	◊	סו:
רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי?									◊	◊	סו:
אין, רישא וסיפא במליקה, ומציעתא במיצוי.									◊	◊	סו:
וכולן אין מטמאין בבית הבליעה, ומועלים בהן, חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת.									■	■	סו:
עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת - ר"א אומר: מועלים בה	[רבי אליעזר]								■	■	סו:
אין מועלים בה.	רבי יהושע:								■	■	סו:
ומה אם חטאת שאין מועלים בה לשמה, כששינה את שמה מועלים בה, עולה שמועלים בה לשמה, כששינה את שמה אינו דין שימעלו בה	רבי אליעזר:								◊	◊	סו:
לא, אם אמרת בחטאת ששינה את שמה לשם עולה, שכן שינה את שמה לדבר שיש בו מעילה, תאמר בעולה ששינה את שמה לשם חטאת, שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה?	א"ל רבי יהושע:								!	◊	סו:
והרי קדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן לשם קדשים קלים יוכיחו, שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה ומועלין בהן, אף אתה אל תתמה על העולה, אע"פ ששינה שמה לדבר שאין בו מעילה שימעלו בה	אמר לו רבי אליעזר:								◊	◊	סו:
לא, אם אמרת בקדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן לשם קדשים קלים, שכן שינה את שמה לדבר שיש בו איסור והיתר, תאמר בעולה, ששינה את שמה לדבר שכולו הותר?	אמר לו רבי יהושע:								!	◊	סו:
אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח, ששינה את שמו ומועלין בו, ואף אתה אל תתמה על העולה, שאע"פ ששינה את שמה שימעלו בה	תניא, אמר לו ר"א לרבי יהושע:								◊	◊	סו:
לא, אם אמרת באשם, שאם שינה את שמו לא שינה את מקומו, תאמר בעולה, ששינה את שמה ושינה את מקומה?	אמר לו רבי יהושע:								!	◊	סו:
אשם ששחטו בדרום לשם שלמים יוכיח, ששינה את שמו ושינה את מקומו ומועלין בו, אף אתה אל תתמה על העולה, שאע"פ ששינה את שמה ושינה את מקומה מועלין בה	אמר לו ר"א:								◊	◊	סו:
א"ל ר' יהושע: לא, אם אמרת באשם, ששינה את שמו ושינה את מקומו ולא שינה את מעשיו, תאמר בעולה, ששינה את שמה ואת מעשיה ושינה את מקומה?	אמר לו רבי יהושע:								!	◊	סו:
ונימא ליה: אשם ששחטו בדרום לשם שלמים בשינוי בעלים, ששינה את שמו ושינה את מקומו ושינה את מעשיו מדלא קאמר ליה הכי, שמע מינה נחית רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע	רבי:								■	■	סו:
עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת, כיון שמלק בה סימן אחד - נמשכת ונעשית חטא' העוף.	דאמר רב אדא בר אבהו, אומר היה רבי יהושע:								■	■	סו:
אי הכי, חטאת העוף נמי שעשאה למעלה כמעשה העולה, מכי מליק בה סימן אחד תימשך ותהוי עולת העוף									◊	◊	סו:
וכ"ת ה"נ									!		סו:
כך היא הצעה של משנה	והא"ר יוחנן משום רבי בנאה:								◊	◊	סו:
מאי לאו כך היא הצעה ותו לא									◊	◊	סו:
לא, כך הצעה של כולה משנה.									!	◊	סו:
בשלמא עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת, כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנים, ועולת העוף למטה ליתא, כיון דמלק בה סימן אחד - נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף, כיון דאמר מר: מליקה בכל מקום כשירה, מכי מלק בה סימן אחד איפסלא, כי דר מליק באידיך סימן, היכי ממשכה והויא עולת העוף.	רב אשי:								!	◊	סו:

disputants ♦ חולקים-מ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	--

זבחים-חטאת העוף		Talmud Navigator									
מרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת, כיון שמלק בה סימן אחד - נמשכת ונעשית חטאת העוף.	גופא: אמר רב אדא בר אהבה, אומר היה רבי יהושע:										סז.
חטאת לזו ועולה לזו, עשה שתיהן למעלה - מחצה כשר ומחצה פסול, שתיהן למטה - מחצה כשר ומחצה פסול, אחת למעלה ואחת למטה - שתיהן פסולות, שאני אומר: חטאת קרבה למעלה ועולה קרבה למטה	ת"ש:										סז:
נהי נמי דעולה קרבה למטה, תימשוך ותהוי חטאת העוף											סז:
אימור דא"ר יהושע - בחד גברא, בתרי גברי מי אמר?											סז:
חטאת ועולה וסתומה מפורשת, עשה כולן למעלה - מחצה כשר ומחצה פסול, כולן למטה - מחצה כשר ומחצה פסול, חציין למעלה וחציין למטה - אינה כשירה אלא סתומה ומתחלקת ביניהן	ת"ש:										סז:
ואילו מפורשין לא											סז:
ואמאי? נהי נמי דעולה קרבה למטה, תימשוך ותהוי חטאת העוף											סז:
וכי תימא הא דלא כר' יהושע											סז:
ומי מצית אמרת הכי?											סז:
האשה שאמרה הרי עלי קן אם אלד זכר - ילדה זכר ומביאה שתי קינים, אחת לנדרה ואחת לחובתה, נתנתן לכהן - הכהן צריך לעשותן שלש למעלה ואחת למטה, לא עשה כן אלא עשה שנים למעלה וב' למטה ולא נמלך - צריכה שתביא עוד פרידה אחת ותקריבנה למעלה ממין א', ומשני מינין תביא שנים	תא שמע:										סז:
פרשה נדרה צריכה להביא עוד ג' פרידן ממין אחד, ומב' מינין תביא ד'											סז:
קבעה נדרה - צריכה שתביא עוד חמש פרידן למעלה ממין אחד, ומב' מינין תביא שש											סז:
נתנתן לכהן ואינה יודעת מה נתנה, הלך הכהן ועשה ואינו יודע מה עשה - צריכה ד' פרידן לנדרה ושנים לחובתה וחטאת אחת	ת"ק										סח.
ב' חטאות	בן עזאי:										סח.
זהו שאמרו: כשהוא חי קולו אחד, וכשהוא מת קולו ז'	רבי יהושע:										סח.
אימר דא"ר יהושע - לאפוקה מידי מעילה, למיסק ליה לחובה מי אמר?											סח.
(כל הפסולין שמלקו - מליקתן פסולה, ואינו מטמא בבית הבליעה)											סח.
מלק בשמאל או בלילה, שחט חולין בפנים וקדשים בחוץ - אינו מטמא בבית הבליעה.											סח.
מלק בסכין, מלק חולין בפנים וקדשים בחוץ, תורין שלא הגיע זמנו ובני יונה שעבר זמנו, שיבשה גפה, שננסמית עינה, ושנקטעה רגלה - מטמא בבית הבליעה.											סח.
זה הכלל: כל שפסולו בקודש - אינו מטמא בבית הבליעה, לא היה פסולו בקודש - מטמא בבית הבליעה.											סח:
שמאל ולילה - אין מטמאין בבית הבליעה, זר וסכין - מטמאין בבית הבליעה.	רב:										סח:
מאי שנא שמאל? דאית ליה הכשירה ביוה"כ, ולילה אית ליה הכשירה באיברים ופדרים, זר נמי אית ליה הכשירה בשחיטה.											סח:
שחיטה לאו עבודה היא.											סח:
ולא?											סח:
שחיטת פרה בזר - פסולה	והא"ר זירא:										סח:
אלעזר וחוקה	ומחוי רב עלה:										סח:
שאני פרה, דקדשי בדק הבית היא.											סח:
ולא כל דכן הוא? קדשי בדק הבית בעו כהונה, קדשי מזבח מיבעיא?											סח:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מבאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

זבחים-חטאת העוף		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מדי דהוה אמראות נגעים, דלאו עבודה היא ובעיא כהונה.	רב שישא בריה דרב אידי:	◊									סח:
ונילף בממה		◊									סח:
מבמה לא יליף.		◊									סח:
ולא?		◊									סח:
מנין ליוצא שאם עלה לא ירד? שהרי יוצא כשר בבמה	והתניא:	◊									סח:
תנא (ויקרא ו) אזאת תורת העולה סמך ליה.		◊									סח:
זר - אין מטמא אבית הבליעה, סכין - מטמא אבית הבליעה.	רבי יוחנן:	◊									סח:
כל הפסולין שמלקו - מליקתן פסולה	תנן:	◊									סח:
בשלמא לר' יוחנן - כל לאיתויי זר, אלא לרב - כל לאיתויי מאי?		◊									סח:
לאו לאיתויי שמאל ולילה.		◊									סח:
שמאל ולילה בהדיא קתני		◊									סח:
תני והדר מפרש.		◊									סח:
זה הכלל: כל שהיה פסולו בקודש - אינו מטמא בגדים אבית הבליעה	תא שמע:	◊									סח:
בשלמא לרבי יוחנן - כל לאיתויי זר, אלא לרב - לאיתויי מאי?		◊									סח:
וליתעמיך, שלא היה פסולו בקודש לאיתויי מאי? אלא, רישא לאיתויי שחיתת קדשים בפנים, סיפא לאיתויי מליקת חולין בחוץ.		◊									סט.
תניא כוותיה דרבי יוחנן:											סט.
מלקה זר, מלקה פסול, הפיגול והנוטר והטמא - אין מטמאין אבית הבליעה.	[תניא]	◊									סט.
שמעתי שנים, אחת קמיצת זר ואחת מליקת זר, אחת תרד ואחת לא תרד, ולא ידענא.	רבי יצחק:	◊									סט.
מסתברא, קמיצה - תרד, מליקה - לא תרד.	חזקיה:	◊									סט.
מאי שנא מליקה? דישנה בבמה, קמיצה נמי ישנה בבמה		◊									סט.
וכי תימא: אין מנחה בבמה		◊									סט.
אין עופות נמי בבמה		◊									סט.
לדברי האומר יש מנחה בבמה - יש עופות בבמה, לדברי האומר אין מנחה - אין עופות, מ"ט? זבחים - ולא מנחות, זבחים - ולא עופות	דאמר רב ששת:	◊									סט.
אלא אימא: אין קידוש בכלי שרת במנחה בבמה.		◊									סט.
מלק בשמאל או בלילה כו'.											סט.
יכול תהא מליקה שהיא לפניו מטמאה בגדים בבית הבליעה? תלמוד לומר: (ויקרא יז) נבלה.	ת"ר:	◊									סט.
הא נמי נבלה היא		◊									סט.
אלא ת"ל: (ויקרא יז) טריפה, מה טריפה שאין מתרת את האיסור אף כל שאין מתרת את האיסור, יצא מליקה שהיא לפניו, הואיל והיא מתרת את האיסור - אין מטמא בגדים בבית הבליעה.		◊									סט.
הביא המולק (ק"ץ חפ"ץ סימן) קדשים בחוץ, ומולק חולין בין מבפנים בין מבחוץ, הואיל ואין מתירין את האיסור - מטמאין בגדים אבית הבליעה.		◊									סט.

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator															www.tn.edu		
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																	
זבחים-חטאת העוף																	
מימרא																	
מאן דאמר																	
סט.	◇	■	■												תניא אידך:	יכול תהא שחיטת חולין לפני, וקדשים בין מבפנים ובין מבחוץ - מטמאה אבית הבליעה? ת"ל: נבלה.	
סט.		■	ז													הא נמי נבלה היא	
סט.	◇	■	■													אלא ת"ל: טריפה, מה טריפה שווה בפנים כבחון אף כל שוות בפנים כבחון, יצא שחיטת חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין מבחוץ, הואיל ולא שוו בפנים כבחון - אין מטמאין בגדים אבית הבליעה.	
סט.	◇	ז														בשלמא חולין לא שוו בפנים כבחון, אלא קדשים אידי ואידי פסולין נינהו	
סט.	◇	!													רבא:	אם הועילה לו שחיטת חוץ לחייבו כרת, לא תועיל לו לטהרה מידי נבילה?	
סט.	◇	ז														אשכחן חוץ, פנים מגלן?	
סט.	◇	!														הואיל ולא שוו בפנים כבחון.	
סט.	◇	ז														אי הכי, מלק קדשים בחוץ נמי לא, דלא שוו בפנים כבחון	
סט.	◇	!													רב שימי בר אשי:	דנין דבר שלא בהיכשרו מדבר שלא בהיכשרו, ואין דנין דבר שלא בהיכשרו מדבר שבהיכשרו.	
סט.		ז														ולא?	
סט.	◇	■	ז													מנין ליוצא שאם עלה לא ירד? שהרי יוצא כשר בבמה	
סט.	◇	!														תנא (ויקרא ו) אזאת תורת העולה ריבה סמך ליה.	
סט.	■	◆													[רבי מאיר]	מלק ונמצאת טריפה - ר' מאיר אומר: אינו מטמא בבית הבליעה	
סט.	■	◆														מטמא.	
סט.	■	■													רבי מאיר:	ק"ו, אם נבלת בהמה שמטמאה במגע ובמשא - שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה, נבלת העוף שאינו מטמא במגע ובמשא - אינו דין שתהא שחיטתו מטהרת טריפתו מטומאתו מה מצינו בשחיטתו שהיא מכשרתה לאכילה ומטהרת טריפתו מטומאתו, אף מליקתו שהיא מכשרתו באכילה תטהר טריפתו מידי טומאתו	
סט.	■	◆														רבי יוסי:	דיה כנבלת בהמה, שחיטתה מטהרתה ולא מליקתה.
סט.	ז															ור"מ לא דריש דיו? והא דיו דאורייתא הוא	
סט.	◇	■	ז												דתניא:	מדיו קל וחומר כיצד? (במדבר יב) ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה וגו', ק"ו לשכינה ארבעה עשר יום, אלא דיו לבא מן הדיו להיות כנדון	
סט.	◇	!													רבי יוסי ברבי אבין:	ר"מ קרא אשכח וקדרש: (ויקרא יא) זאת תורת הבהמה והעוף - וכי באיזו תורה שוותה בהמה לעוף ועוף לבהמה? בהמה מטמאה במגע ובמשא, עוף אינו מטמא במגע ובמשא עוף מטמא בגדים אבית הבליעה, בהמה אינה מטמאה בגדים אבית הבליעה אלא לומר לך: מה בהמה - דבר שמכשירה לאכילה מטהר טריפתה מטומאתה, אף עוף - דבר שמכשיר באכילה מטהר טריפתו מטומאתו.	
סט.	^															ור' יהודה מ"ט?	
סט.	◇	!													[רבי יהודה]	קרא אשכח וקדרש: נבלה טריפה, אמר רבי יהודה: טריפה למה נאמרה? אם טריפה חיה, הרי נבילה אמורה אם טריפה אינה חיה, הרי היא בכלל נבילה אלא להביא טריפה ששחטה שמטמאה.	
סט.	◇	ז														אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא ז) וחלב נבלה וחלב טריפה, התם - נמי נימא: אם טריפה חיה, הרי נבילה אמורה אם טריפה אינה חיה, הרי היא בכלל נבילה אלא להביא טריפה ששחטה שחלבה טהור, מכלל דהיא מטמאה?	
סט.	◇	ז	■												והאמר רב יהודה אמר רב, ואמרי לה במתניתא תנא:	(ויקרא יא) וכי ימות מן הבהמה - מקצת בהמה מטמאה, מקצת בהמה אינה מטמאה, ואיזו זו? זו טריפה ששחטה	
סט.	◇	ז	■													אלא טריפה מיבעי ליה למעוטי טמאה, מי שיש במינה טריפה, יצתה זו שאין במינה טריפה, הכא נמי למעוטי עוף טמא שאין במינו טריפה	
סט.	◇	!														עוף טמא לר' יהודה מנבילה נפקא ליה	
סט.	◇	!	■												דתניא, רבי יהודה:	יכול תהא נבלת עוף טמא מטמאה בגדים אבית הבליעה? ת"ל: (ויקרא כב) נבלה וטרפה לא יאכל, מי שאיסורו משום כל תאכל וריכל, יצא זה שאין איסורו משום כל תאכל וריכל אלא משום כל תאכל וטמא	

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה < story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ¿ question-שאלה ^ answer-תירוק ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

זבחים-חטאת העוף		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
האי נמי תיפוק לי (ויקרא ז) מוחלב נבלה, מי שאיסורו משום בל תאכל חלב נבלה, יצאתה זו שאין איסורה משום בל תאכל חלב נבלה אלא משום טמא								¿		◇	ע.
אלא, האי טריפה מיבעי לאיתויי חיה, סלקא דעתך אמינא: מי שחלבה אסור ובשרה מותר, יצאת זו שחלבה ובשרה מותר, קמ"ל.								■		◇	ע.
מאי שנא טמאה? דאין חלבה חלוק מבשרה חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה								¿			ע.
ועוד, הכתיב: (ויקרא ז) ואכל לא תאכלוהו.								¿			ע.